

§

Dr. Vajk Kálmán Ügyvédi Iroda

§

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A IV/1866-3/2021. ügyszámon nyilvántartásba vett és Dr. Bitskey Botond Főtitkár úr, mint egyesbíró elbírálásában készült tájékoztatásban foglalt részletezés szerinti iránymutatását követve az alábbi, egységes szerkezetbe foglalt kiegészítéssel teszünk eleget.

[REDACTED] mint indítványozó a csatolt meghatalmazással igazolt, kívül jegyzett jogi képviselő útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-a alapján az Alaptörvény 24. cikk (2) bek. d) pontja szerint az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Tatai Járásbíróság**, mint elsőfokú bíróság **2.P.20.191/2016/78.** számú ítéletének, valamint a **Tatabányai Törvényszék**, mint másodfokú bíróság **2.Pf.20.237/2018/6.** számú ítéletének, illetve a **Kúria**, mint felülvizsgálati bíróság **Pfv.V.20.869/2019/12.** számú ítéletének alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1866-4 / 2021
Érkezett:	2021 AUG 05. email
Példány:	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda: m	

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat kívánom előadni:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Már a pertörténet korai szakaszában (4. sz. jkv.) a felperes által zavartalan és befolyás mentes körülmények között a Bíróság által feltett kérdésre adott válaszból, miszerint *„megbeszéltem vele, hogy kifizetem az összes tartozását és szerettem volna, hogy van egy **biztosíték**”* kétségtelenül megállapítható, hogy a Feleknek a perbeli szerződés aláírásával nem annak tulajdon joga átruházására, hanem annak csupán a biztosítékként való lekötésére vonatkozóan állapodtak meg.

A két hozzá nem értő fél a felperes készséges segítségével és igénye szerint egy ügyvéddel elkészíttette a perbeli irományt, amely mögött pénzmozgás nem volt (felperesi kijelentés), viszont a tényleges előadás szerint mégis a templom egere, mint készpénzzel egyáltalán nem rendelkező volt az adósság rendező. Ez a vadítóan átlátszó hazugság tényként foghatott helyet valamennyi ítéletben! Ezt is alátámasztja, hogy a semmiből nem lehet fizetni.

Hangsúlyozzuk, hogy ebben az esetben nem az egyes bírói döntések helytelen megállapítását vitatjuk, hanem amelynek következtében sérül a Ptk. 205. § (1 - 4) bek. -nek a szerződések körében a legrégebben alkalmazott gyakorlata, amely a Ptk. autentikus magyarázatának azzal a lényeges megállapításával áll szemben, mely szerint a Ptk-t úgy kell értelmezni, hogy az a konszenzuál szerződés elvi alapján áll.

Ptk. 205. § (1) A szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.

(2) A szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. Nem kell a feleknek megállapodniuk olyan kérdésekben, amelyeket jogszabály rendez.

(4) A felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek, és figyelemmel kell lenniük egymás jogos érdekeire. A szerződéskötést megelőzően is tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről. (változás okán eredetileg (3))

(7) Ha a szerződéskötési kötelezettség esetében a szerződési nyilatkozatok eltérnek egymástól, a felek kötelesek álláspontjaik egyeztetését megkísérelni. (változás okán eredetileg (4))

A Ptk. 205.§ (5)-(6) bekezdése az 1997. évi CXLIX. törvény 1.§ (2) bekezdésével megállapított szöveg (a korábbi (4) bekezdés (7)-re változott).

A Ptk. 205.§ (3) bekezdése az 1997. évi CXLIX. törvény 1.§ (1) bekezdésével megállapított szöveg (a korábbi (3) bekezdés (4)-re változott).

Még érthetőbben kifejtve, tehát amennyiben nem állapítható meg egy szerződés ez esetben jelesül a perbeli ingatlanra vonatkozó adásvételi szerződésről kétségtelenül az a tény, hogy a felek egymás között valóban a perbeli ingatlan tulajdonjog átruházására tettek volna nyilatkozatot, abban az esetben ez a szerződés valójában nem jött létre.

A tisztességes bírósági eljárás körében mindenkit megillető alapjog szerint a Bíróságoknak vizsgálniuk kellett volna, hogy milyen más típusú szerződés felelt volna meg a felperes általi szóbeli, perben elhangzott azon nyilatkozatának, hogy ő csak egy biztosítékot akart szerezni a kölcsönösszegre.

Ezt a tényt a per valamennyi szakaszában önállóan is megfogalmazva folyamatosan előadtuk, azonban minden egyes bíróság ezeket nem a tisztesség követelményeinek megfelelően vizsgálta, mert nem tisztázta a felek valódi közös egyetértő akaratát.

Előadjuk, hogy minden jogorvoslati lehetőséget felhasználva folyamatosan vitattuk a bíróságok által kifejtett ítéleti rendelkezéseket, ennek ellenére a perben általunk, szerintünk helyesen kifejtett álláspontunk nem érvényesülhetett.

Annak érdekében, hogy az alkotmányosságot is érintő — hiszen világosan látható, hogy a jogelmélet vesztesre áll a gyakorlattal szemben — rend helyreálljon, tisztelettel indítványozzuk valamennyi ítéleti rendelkezés megsemmisítését.

Mindezek következtében a törvényi magyarázat szövege, valamint az Alaptörvény 28. cikk alkalmazása értelmezhetővé válik.

Tehát a helyes és tisztességes eljárásnak megfelelő ítélethozatalt a panaszunk esetében két törvényhely is támogatja:

- egyrészt maga a Ptk. Magyarázat amely szerint az adásvételi szerződés a konszenzualitás alapján áll
- másrészt az Alaptörvény határozottsága, miszerint annak alkalmazásakor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak, megfelelő erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az idézett szöveg olyan követelmény-rendszer, amelyhez nincs mit hozzá fűzni, önmagától befogadható.

További érvként előadjuk még, hogy az Alaptörvény VI. cikk (1) bek. szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. (megjegyezzük, hogy a T. Alkotmánybíróság tájékoztatásának megfelelően a T cikk (3) bek-re való indítványunkat mellőzzük)

Ezt a védelmet a törvény biztosítja mindenki számára, jelen esetben indítványozónak is.

Ennek ellenére élő határozatokat hagytak a Bíróságok figyelmen kívül, az alábbiak szerint:

- *AB 724/B/1994. sz. határozatára, miszerint általános jogelv, hogy a szerződéseket a valóságos tartalmuk szerint kell megítélni és minden olyan szerződés, amely megjelenésében nem a valóságos szerződési akaratot hordozza színlelt szerződés, amely a Ptk. 207. § (4) alapján semmis.*
- *BH 2003.10.409 A valódi vételár feltüntetésének hiánya az adásvételi szerződést nem teszi érvénytelenné. A szerződés létrejöttéhez azonban szükséges a feleknek a vételár tárgyában való megállapodása. Ennek hiányában a szerződés nem érvénytelen, hanem létre sem jöttek minősül. [Ptk. 205. § (2) bek.].*
- *BH 2004.4.142 I. A szerződés valamely lényeges tartalmi elemében való megállapodás hiánya a szerződés létre nem jöttének, és nem semmisségének megállapítására ad alapot [Ptk. 200. § (2) bek., 205. § (1) és (2) bek., 240. § (2) bek.].*

Az indítványozó határozott álláspontja az, hogy egyik Bíróság sem volt tekintettel a rengeteg „apró” hiányosság mellett a konszenzuál szerződés elvi alkalmazási kötelezettségre, a Kúria pedig úgy felülvizsgált, hogy a felperes egy szóval sem vitatta a kérelmünkben foglaltakat.

A sérelmezett bírói döntéseket azért vitatjuk, mert tételesen sértik a konszenzualitás törvény magyarázatba foglalt és az Alaptörvény 28. cikkben részletezett jogértelmezési követelményeket.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket, a bevezetőben jelzett Fórumok előtt kimerítette, és a jogerős döntést követően az Abtv. 27. § alapján alkotmányjogi panasszal fordul a tisztelt Alkotmánybírósághoz.

Felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban.

Perújítást nem kezdeményeztünk.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A panasz benyújtási határidő betartása:

Előadjuk, hogy az ügyet véglegesen lezáró Kúriai ítélet átvételének időpontja 2021. március 02. napja. A csatolt orvosi igazolásban foglalt betegség okán Covid-19 érintettség miatt 2021. április 30. napján szűnt meg a jogi képviselő ezen érintettsége, amelynek értelmében jelen indítvány benyújtása határidőben történt meg, amelyet tisztelettel kérünk igazolási kérelemként is elfogadni.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Tekintettel arra, hogy a perben megjelölt indítványozók ténylegesen résztvevői voltak a bírósági eljárásnak, ezért annak közelebbi bemutatása nem szükséges.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Rámutatunk arra, hogy megítélésünk szerint a jelen esetben alkotmányjogi jelentőségű az indítvány, tekintettel arra, hogy a Ptk. legrégibb és leggyakrabban használt szerződési fajtájának, ennek következtében pedig a társadalom legnagyobb rétegét érintő lefedettségét jelenti, ezért álláspontunk szerint törvénybe foglalt, de elmulasztott jogalkalmazási kötelezettség okán ebbe a kategóriába sorolható.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Indítványunkban a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek. és 28. cikk, a tulajdonhoz való alapjog Alaptörvény XIII. cikk, az otthon védelméhez való alapjog Alaptörvény XXII. cikk (1) sérelmének megállapítását kérjük.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A Ptk. 205. § (1-5) bekezdéseiben megfogalmazott követelmény szerint a magyar jogrendszer kifejezetten azon az állásponton van, miszerint az adásvételi szerződés rendelkezéseit a konszenzualitás elvén kell értelmezni, tehát úgy, hogy a szerződés akkor jön létre és olyan tartalommal, ahogyan a szerződéskötés pillanatában a felek megállapodtak.

Kétségtelen tény, hogy a korábban már említett felperesi kijelentés szerint a feleknek egyáltalán nem volt az ingatlan tulajdonjogának átruházására irányuló szándék, ezért a bíróságoknak a tisztességes eljárás követelménye szerint az lett volna a kötelezettségük, hogy a szerződés valódi tartalmát tudják megállapítani.

Általánosan elfogadott bírósági gyakorlat, hogy a szerződéseket a törvényi rendelkezések és a felek egyező akarata, egyes esetekben a szerződés tartalma szerint kell figyelembe venni.

„Alaptörvény XXVIII. cikk (1): Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„Alaptörvény 28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Ebben a körben a I. r. alperes minden rendes bírói eljárásban és a Kúria által lefolytatott felülvizsgálati eljárásban is egyértelműen nyilatkozott arról, hogy nem volt szándéka az ingatlan eladására. Ezt a tényt maga a felperes is az I. fokú tárgyaláson szabad akarataként I. r. alperessel egyezően adta elő, amelyre az I. fokú bíróság által hozott ítélet fellebbezésében az indítványozó is hivatkozott.

Idézet az I. fokú eljárás 4. sz. jkv. 2. old. végéről: „...én megbeszéltem vele, hogy kifizetem az összes tartozását és szerettem volna hogy van egy biztosíték, hogy én ezt az összeget biztosan meg fogom kapni...”

I. r. alperes a szerződés aláírására vonatkozó nyilatkozatát minden alkalommal olyan szövegkörnyezetben tette meg, amelyből kiderült, hogy ő féltette a lakhatását, félt a fenyegetésektől, amellyel a felperes illette. Egyebekben a szerződéskötési körülményeket a jogszabály helyes értelmezéséből következően mindig a szerződéskötés időpontjában szükséges vizsgálni, mert az támaszthatja alá a felek szerződéskötési akaratát, amely a hatályosuláshoz törvényes feltételeket alapoz meg.

Ezt a hatályosulási követelményt fogalmazta meg a I. r. alperes képviselőjében eljáró II. r. alperes, amikor a bíróság által feltett kérdésre úgy nyilatkozott, hogy az ő nyilatkozata viszontkeresetet tartalmaz, mert a kapcsolódó nyilatkozata szerint a szerződés a törvényben meghatározott feltételek hiányában létre sem jöhetett.

Ez a kérelme pedig azon a tényen alapult, hogy a felperes a személyes meghallgatása során kijelentette, hogy ő szerződés aláírásakor nem kívánt ingatlant vásárolni, csak egy biztosítékot akart a maga számára kikötni. A rendesbírók és a Kúria a felperes kijelentése, valamint az I. – II. r alperesek bíróság előtt tett nyilatkozatai ellenére, amelyek kétségtelenné tették a szerződéskötés pillanatában meglévő szándékukat, azokat a törvényben foglaltaktól eltérően értelmezték.

„Alaptörvény 28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Ezt támasztja alá I. r. alperesnek az I. fokú eljárás 78. sz. jkv. 4-5 oldalán tett nyilatkozata, miszerint: „Volt egy korábbi kérdés, hogy miért írtam alá 2010. május 7-én az adásvételi szerződést. Én akkor is elmondtam, hogy én olyan helyzetben voltam, hogy nem tehettem mást. A [REDACTED] engem állandóan fenyegetett, amit a tárgyaláson elmondtam többször is, hogy állandó pestiekkal voltam megfenyegetve. Azt is jegyzőkönyvbe mondtam, nem szó szerint csak finoman, hogy mit ígért hogyha nem így lesz, meg nem úgy lesz.”

Azt is a felperes kijelentése által alátámasztott tényként adtuk elő, hogy pénzmozgás sem volt az adásvételi szerződéssel kapcsolatban a felek között, amely való tény egyértelművé tette, hogy amellet, hogy a vételárban a felek meg sem állapodtak, és még részletfizetés sem történt.

A vételárban való megállapodás a Ptk. 205. §-ban foglaltak szerint nélkülözhetetlen feltétele a szerződés létrejöttének, csak úgy mint a vételár megfizetése is nélkülözhetetlen követelmény.

A per minden adata azt erősíti, hogy a felperes csak állítja, de nem bizonyította sikerrel, hogy ő a vételárat milyen összegben, mikor és hogyan fizette ki.

Nem kívánunk azon hibába esni, hogy a T. Alkotmánybíróság formai vagy tartalmi hibának vélje az itt leírtakat, mert nem az alsó bíróságok és a Kúria értékelésének felülbírálatát kívánjuk vizsgáltatni, hanem azt a való tény, hozzuk előtérbe, miszerint az adásvételi szerződés sem kialakult vételárat, sem pedig a vételárnak bármilyen összegben történő megfizetését nem tartalmazza, ez pedig tételesen ellentétes a Ptk. 205. § rendelkezéseivel.

A Ptk. autentikus magyarázata szerint:

„Az adásvételi szerződés jelentősége:

1. Az adásvétel az a szerződésfajta, amelyet a tv. az egyes szerződések közül elsőként szabályoz. Ennek több oka van:
 - a) az adásvételi szerződés rendkívül elterjedt, a legáltalánosabban előforduló szerződéstípus a szükségletek kielégítése, a javak forgalma igen nagy mértékben adásvételi szerződések útján bonyolódik le. Ez a szerződés igen fontos szerepet tölt be a fogyasztási-használati javak megszerzésére, a tulajdon tárgyára való rendelkezés terén.
 - b) az adásvétel keretében a pénz és más áru cserél gazdát, az adásvételi szerződés az árucseré viszonyok *alapvető jogi formája*
 - c) az adásvételi szerződés elsődleges célja a rendszerint előállított vagy megtermelt dolog tulajdonának átruházása. Ez a szerződés a *forgalmi jellegű szerződések alaptípusa*

Az adásvételi szerződés fogalma:

Az adásvétel a tv. megfogalmazásából következően valamely *dolog tulajdonjogának a vételár megfizetése, tehát pénz ellenében történő átruházása*. A tv. a konszenzualitás elvi alapján áll. Az adásvételi szerződés általában akkor jön létre, ha a felek valamely dologra vonatkozóan kölcsönösen és egyezően kinyilvánítják eladási és vételi szándékukat. Az adásvételi szerződés lényeges elemei tehát:

A feleknek a szerződés tárgyának, a vételárnak, valamint a tulajdonjog átruházására vonatkozó szándékuknak a megjelölése, illetve kinyilvánítása."

Az alsóbíróságoknál megemlített ítélezési hiányosságokat fenntartjuk a Kúria felülvizsgálati eljárást lezáró ítéletével szemben is, azon okból, hogy az adásvételi szerződés létrejöttének vizsgálata elkerülte a Kúria figyelmét is, mert azok a követelmények, melyek az adásvételi szerződés létrejöttével kapcsolatban elengedhetetlen feltételként határozzák meg a vételár meghatározását és annak kifizetését, azok változatlanul érvényben lévő jogszabályi előírások, amelyeket

kötelező alkalmazni, különösen ha ezt a ténykörménynt valamelyik fél – jelesül I. r. alperes – kezdeményezi.

A jelen indítványban már kifejtett irányadó AB, BH határozatok tartalmazzák és életben tartják azokat a követelményeket, amelyek a vételárra vonatkozóan különböző tényállásokhoz kapcsolódóan megállapításokat tesznek. Ezekből egyértelműen kiderül, a vételár meghatározásának és kifizetésének kötelezettsége, amelyet konkrétan vitattunk, annál is inkább, mert az adásvételi szerződés és az ahhoz kapcsolódó eltérő felperesi nyilatkozatokból tényszerűen állapítható meg, hogy vételár kifizetése nem történt annak megállapítására sem került sor, amely tényre nézve a I. fokú bíróságon lefolytatott tanúbizonyítás sem vezetett eredményre. E tekintetben sérelmes a Kúria döntése is, mert e tény vizsgálata önmagában is érdemi követelmény, ha ezt I. r. alperes folyamatosan vitatta. Ehhez kapcsolódó indítványozói sérelem abban jelölhető meg, hogy sem az alsóbíróságok, sem a Kúria nem találta fontosnak I. r. alperes indítványainak tisztességes kivizsgálását. Ezen keresztül sérült az Alaptörvény XXVIII. és a 28. cikk rendelkezéseiben foglalt alaptörvényi rendelkezés, továbbá ennek következtében az indítványozónak ehhez fűződő joga, mert teljes bizonytalanságban és alaptalanul kénytelen az életét folytatni.

Fent részletezett sérelmekhez kapcsolódóan az Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jog (XIII. cikk) sérült az által, hogy a nehezen megszerzett és a lakhatást biztosító jog elvesztése veszélybe került, amely összefügg az emberi méltósággal. Az otthon védelme (XXII. cikk) alapján álláspontunk szerint azért sérelmes, mert sem rossz gazdálkodási körülmények, sem könnyelmű életvitel, sem bármilyen könnyelműség nem veszélyeztető ok, amelynek az lehetne a következménye, hogy kénytelen lenné az otthonom elhagyására, ezzel szemben az 5 éve folyó bírósági eljárásban, megjelölt jogszabályok alapján történt érvelésünk ellenére nem tudtuk megvédeni otthonunkat a jelenleg veszélyeztető végrehajtás alól.

Az ide idézett autentikus magyarázat kötelezendően alkalmazandó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és az ezzel szorosan összetartozó Alaptörvény 28. cikk rendelkezésével, amelyek együttes értelmezése azt a kötelezettséget hárítja többek között a bíróságokra is, hogy hivatásuk során a jogszabályokat ennek megfelelően kell alkalmazni.

Álláspontunk szerint az Alaptörvényben írt tisztességes eljárás megköveteli, hogy a bíróságok ezen követelménynek feleljenek meg. Sérelmezzük azt a tényt, hogy az alsóbíróságok – annak ellenére, hogy folyamatosan hivatkoztunk a szerződés létrejöttével kapcsolatban a fenti rendelkezésre és értelmezési kötelezettségre, mind a két alsóbíróság figyelmen kívül hagyta ezeket az érveléseinket, amely által az a sérelmünk származott, hogy ma már a nehezen kifizetett vételárból megvásárolt lakásunkat végrehajtás terheli, azon kötelezettséggel, hogy onnan el kell távozni. Ez a kialakult helyzet nem fér össze az alkalmazott jogszabályok céljával, az Alaptörvény összhangjával, annak konkrétan a nevesített józan észnek és a közjónak, valamint erkölcsös eljárás követelményeinek.

Kiemelendő egyebekben az a tény, hogy a bíróságok a tulajdonjog védelmét megjelölő XIII. cikk Alaptörvényi rendelkezéssel szemben is megsértették az indítványozó érdekét, mert alaptalan ítéletekkel azt a kötelezettséggel rótták rá, hogy a megvásárolt lakását el kell hagynia, amely a mai körülmények között különösen nagy súlyú bizonytalanságot von maga után, amelyet a Nemzeti Hitvallás által nevesített emberi méltóságot is méltánytalanul sérti.

„Alaptörvény XXVIII. cikk (1): Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Ily módon az adásvételi szerződés nem jöhetett létre, amely tény körülményt alapul véve a sérelmezett ítéletek nem maradhatnak hatályban, még pedig azon hiányosságok okán, hogy nem tartalmazzák a jogkövetkezmény kiváltásához szükséges pozitív követelményeket, amelynek helyreállítását a jelen jogszabályi feltételekhez igazodva csak az ítéletek megsemmisítésével hozhat helyre a T. Alkotmánybíróság.

„Valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság.”

„Valljuk, hogy együttélésünk legfontosabb keretei a család és a nemzet, összetartozásunk alapvető értékei a hűség, a hit és a szeretet.”

Az Alaptörvény 28. § (1) bek. rendelkezései szerint a jogszabályokat annak célja, valamint a közjó szolgálatát biztosító módon kell értelmezni.

Figyelembe véve a Ptk. magyarázat autentikus jogértelmezését, miszerint a törvényt a konszenzualitás elve alapján kell értelmezni, nem lehet kétséges, hogy az eljáró bíróságok az eljárások egyik szakaszában sem voltak figyelemmel erre a jogértelmezési kötelezettségre, amelynek következtében megsértették a tisztességes jogalkalmazás kötelezettségét.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését

Nyilatkozunk arról, hogy ez ideig nem kértük a panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését, de a jelen nyilatkozatba foglaltan ezt a T. Alkotmánybíróságtól kérjük és indítványozzuk.

„60. § Az Alkotmánybíróság az eljárását bíróság, hatóság, más állami szerv, az Európai Unió intézménye vagy nemzetközi szerv előtt folyamatban lévő eljárás befejezéséig kivételesen felfüggesztheti, ha az ügy Alkotmánybíróság általi érdemi

elbírálása olyan kérdés előzetes eldöntésétől függ, amelyben e szervek előtti eljárás folyamatban van, és a felfüggesztést a jogbiztonság, az indítványozó különösen fontos érdeke, vagy más különösen fontos ok indokolja.”

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha indítványozó jogi képviselővel jár el

Csatoljuk az ügyvédi meghatalmazás eredeti példányát, az Alkotmánybíróság előtti eljárásra való képviselőre vonatkozóan.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Indítványozó személyes adatai közzétételéhez tisztelettel nem járul hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

Indítványozó mellékletként csatolja az első fokon eljáró **Tatai Járásbíróság**, mint elsőfokú bíróság **2.P.20.191/2016/78.** számú ítéletét, a **Tatabányai Törvényszék 2.Pf.20.237/2018/6.** számú ítéletét, illetve a **Kúria Pfv.V.20.869/2019/12.** számú ítéletét.

e) Elérhetőségi adatok

Tisztelettel kérjük Alkotmányjogi panaszunk befogadását és az ismertetett, való tényeknek megfelelően a sérelmezett ítéletek megsemmisítését!

Tisztelettel:

Dr. Vajk Kálmán

ügyvéd

Alperesi indítványozó képviselőként

Budapest, 2021. augusztus 05.